

Vergaderjaar 1986–1987

19 952

Tandprothetici

B

ADVIES RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 8 december 1986

Bij Kabinetsmissive van 16 september 1986, no. 88, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting inzake tandprothetici.

1. Blijkens de memorie van toelichting onder Hoofdpijnen van het wetsvoorstel, slot, loopt het onderhavige wetsvoorstel vooruit op de totstandkoming van de wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG) in die zin dat de tandprothetici, indien het onderhavige voorstel kracht van wet verkrijgt, te zijner tijd ook in het wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg onder het stelsel van registratie en titelbescherming zullen worden gebracht.

De Raad van State acht de noodzaak van dit vooruitlopen op het thans bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal aanhangige wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg in de memorie van toelichting onvoldoende aangetoond.

Weliswaar wordt in de eerder aangehaalde paragraaf van de memorie van toelichting gesteld dat de tandprothetici thans reeds in circa 25% van de gevallen onbevoegdlijk handelen, maar niet is vermeld dat daartegen strafrechtelijk is of wordt opgetreden. Ook wordt geen

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Rijswijk, 10 april 1987

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 16 september 1986, no. 88, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde wetsvoorstel rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 8 december 1986, no. W 13.86.0475, moge ik U hierbij aanbieden.

1. De in de toelichting op het wetsvoorstel neergelegde motivering voor de noodzaak om een regeling als hier bedoeld te treffen, die vooruitloopt op het gaan gelden van het wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, heeft allereerst betrekking op het feit dat onder de geldende wetgeving op initiatief van tandartsen procedures voor de rechter tegen tandprothetici zijn gevoerd. Ter nadere motivering hiervan kan het volgende worden opgemerkt. Gewezen kan worden op een vonnis van de arrondissementsrechtbank Zwolle naar aanleiding van een civiele zaak, aangespannen door een dertigtal tandartsen tegen een tandprotheticus. Het vonnis hield in het kort in dat het de betrokken tandprotheticus verboden wordt in de mond afdrucken te nemen, gebitsprotheses te plaatsen en raad en bijstand op het gebied der tandheelkunde te geven. Er is beroep in cassatie ingesteld. Verder is van belang een vonnis in kort geding van de President van de arrondissements-

aanduiding gegeven van voorbeelden, waaruit blijkt dat tegen tandprotheticici ter zake succesvol in civiele procedures door tandartsen is opgetreden.

De Raad is dan ook van oordeel dat de beoogde urgentie nadere motivering in de memorie van toelichting verdient.

Ook is de Raad van oordeel dat in de tweede paragraaf van de memorie van toelichting de zin, luidende «Voorts is gebleken dat binnen de NMT nogal sterke druk van leden op het hoofdbestuur is uitgeoefend om zich zoveel mogelijk tegen de regeling te keren.» nadere toelichting behoeft.

rechtbank te Haarlem. Het ging hier om een zaak van een aantal tandartsen tegen een tandprotheticus, die reclame maakte voor zijn beroep. Met een beroep op artikel 4 van de genoemde Wet op de tandheelkundige inrichtingen werd door eisers gesteld dat het reclame maken ongeoorloofd zou zijn. Deze eis is door de President van de rechtbank en in hoger beroep afgewezen. Op 13 februari 1987 heeft de Hoge Raad uitspraak gedaan en het arrest van het gerechtshof vernietigd.

Wat betreft strafprocedures is het zo dat in het verleden door tandartsen bij de inspecties volksgezondheid en bij het Openbaar Ministerie geklaagd is over onbevoegde uitoefening der tandheelkunst (artikel 436 Wetboek van Strafrecht). In een aantal gevallen hebben klachten bij het Openbaar Ministerie geleid tot strafvervolgning.

In de tweede plaats is van belang dat door leden van de Tweede Kamer meerdere malen gepleit is voor een afdoende regeling op zo kort mogelijke termijn. Verwezen wordt naar hetgeen ter zake is gezegd bij de mondelinge behandeling van het voorstel van Wet tandheelkundige inrichtingen (Handelingen Tweede Kamer der Staten-Generaal, 25 september 1985, blz. 170, 178-179, 181, 183, 185). Aangezien – zoals in de toelichting is uiteengezet – de weg van de algemene maatregel van bestuur op basis van de Wet op de medische hulpmiddelen niet kon worden bewandeld, moest de weg van een interim-wet, geldende tot het inwerkingtreden van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, worden gevolgd. Dat niet kan worden gewacht op de inwerkingtreding daarvan houdt verband met de omstandigheid dat die wet, gezien het veelomvattende en complexe karakter ervan, – voor de inwerkingtreding zijn vele uitvoeringsbesluiten noodzakelijk – niet op korte termijn na plaatsing ervan in het Staatsblad in werking zal kunnen treden.

Ter nadere toelichting op de zin in de toelichting, inhoudende dat binnen de NMT nogal sterke druk van leden op het hoofdbestuur is uitgeoefend om zich zoveel mogelijk tegen de regeling te keren, kan worden opgemerkt dat zulks blijkt uit in het Nederlands Tandartsenblad opgenomen verslagen van een aantal algemene vergaderingen van de NMT (met name de verslagen van de 138^e, 142^e en 143^e algemene vergadering).

Voorts is het bekend dat de Commissie Bestrijding Onbevoegde Uitoefening Tandheelkunde van de NMT zich nogal sterk heeft afgezet tegen de tandprothetici. Deze commissie was samengesteld uit vertegenwoordigers van de afdelingen van de NMT. Op die wijze hebben de leden ook het hoofdbestuur van de NMT sterk beïnvloed.

2. In artikel 6, tweede en derde lid, van het wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg is bepaald dat de aldaar bedoelde regels bij algemene maatregel van bestuur zullen worden gesteld.

In artikel 4, tweede en derde lid, van het wetsvoorstel wordt ter zake van dezelfde onderwerpen voorzien in een regelgevende bevoegdheid van de minister. De Raad acht het wenselijk in dit opzicht de lijn van het wetsvoorstel BIG te volgen.

2. De reden waarom in het onderhavige wetsvoorstel een en ander aan de minister ter regeling wordt overgelaten, houdt verband met de strekking van het wetsvoorstel. Het gaat erom om voor een relatief korte periode, vooruitlopend op het gaan gelden van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, en wel zo spoedig mogelijk, een globale regeling ten aanzien van de categorie van tandprothetici tot stand te brengen. De wens om inwerkingtreding zo spoedig mogelijk te doen plaatsvinden, mede gezien de beperkte reikwijdte van het wetsvoorstel – zowel wat betreft de periode waarvoor de wet gaat gelden als wat betreft de omvang van de betrokken beroepsgroep –, is aanleiding geweest om de uitwerking van enkele in het wetsvoorstel opgenomen elementen op te dragen aan een ministeriële regeling.

3. De Raad acht voorts de bepalingen op het punt van de registratie te summier in het licht van de bepalingen van het wetsvoorstel BIG. Zo bevat het BIG-voorstel regelingen ter zake van de weigering en de doorhaling van een inschrijving (artikel 5 en artikel 7; ook artikel 10). Hiervan kunnen de bepalingen van artikel 5, eerste lid, a tot en met c, en artikel 7, eerste lid, onder c, zonder bezwaar aan dit wetsvoorstel worden toegevoegd.

3. Ook het onderhavige wetsvoorstel bevat materieel weigerings- en doorhalingsgronden ten aanzien van de inschrijving in het register. Artikel 3 van het wetsvoorstel, dat materieel correspondeert met artikel 5, eerste lid, onder a, van het wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, brengt met zich dat inschrijving wordt geweigerd indien de betrokkene een andere dan de in dat artikel of in artikel 7 bedoelde opleiding heeft gevolgd. Artikel 5 van het wetsvoorstel, dat materieel gelijk is aan artikel 7, eerste lid, onder a en b, van het wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, bevat een tweetal doorhalingsgronden. Overeenkomstig het advies van de Raad zijn de artikelen 3 en 5 van het wetsvoorstel aangevuld met de in de artikelen 5, eerste lid, onder b en c, en 7, eerste lid, onder c, van het wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg genoemde weigerings- en doorhalingsgronden.

4. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

4. Met de redactionele kanttekeningen van de Raad is rekening gehouden. De omschrijving van het begrip «toepassing van de volledige gebitsprothese» is evenwel niet gewijzigd aangezien de aanduiding van de in de omschrijving voorkomende termen in tandheelkundig opzicht de meest zuivere weergave inhoudt van hetgeen wordt beoogd en bovendien aldus aangesloten wordt bij de standaard-terminologie zoals deze door de betrokkenen wordt gehanteerd. De artikelsgewijze toelichting is aangevuld met een volzin waarbij wordt aangegeven wat met «edentaat» wordt bedoeld.

Tenslotte wordt het wetsvoorstel nog aangevuld met een bepaling (artikel 10 nieuw) betreffende wijziging van de Wet tandheelkundige inrichtingen 1986 (Stb. 365). Deze bepaling is een gevolg van artikel 9 van het wetsvoorstel, waarin wordt voorgesteld het terrein van de toepassing van de volledige gebitsprothese vrij te geven door het niet langer te beschouwen als onderdeel van het aan bepaalde categorieën van beoefenaren voorbehouden gebied van de uitoefening der geneeskunst. Hiervan uitgaande is het niet gewenst om inrichtingen waarin uitsluitend de toepassing van de volledige gebitsprothese plaatsvindt te onderwerpen aan de nogal stringente bepalingen van de Wet tandheelkundige inrichtingen 1986. Zoals in de toelichting is aangegeven, gaat het hier niet om een terrein van werkzaamheid waarbij inschakeling van anderen dan tandarts of arts buiten de tandarts of arts om niet verantwoord is: bedoelde werkzaamheden kunnen met name verantwoord worden verricht door een tandprotheticus. Toepassing van de Wet tandheelkundige inrichtingen 1986 op inrichtingen waarin uitsluitend toepassing van de volledige gebitsprothese plaatsvindt is, gezien de aard van de werkzaamheden, niet nodig en zou bij de uitoefening van die werkzaamheden tot problemen aanleiding kunnen geven aangezien artikel 11 van die wet bepaalt dat de lokalen van de tandheelkundige inrichtingen slechts open mogen worden gesteld indien een tandarts of arts daar de praktijk uitoefent. Met andere woorden: de toepasselijkheid van de Wet tandheelkundige inrichtingen zou de met het wetsvoorstel beoogde liberalisatie te niet doen, hetgeen ongewenst moet worden geacht. Om die reden worden

tandheelkundige inrichtingen waarin uitsluitend de toepassing van de volledige gebitsprothese plaatsvindt, uitgezonderd van het begrip tandheelkundige inrichting in de zin van artikel 1 van de Wet tandheelkundige inrichtingen 1986.

Ik veroorloof mij U in overweging te geven het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de daarmee in overeenstemming gebrachte memorie van toelichting met bijlage aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Welzijn,
Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W13.86.0475 van de Raad van State van 8 december 1986

– In artikel 1 ware de zinsnede «orale functies van de edentate patiënt» te vervangen door een welke in overeenstemming is met het normale spraakgebruik (punt 1 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek).

– In de memorie van toelichting ware «voorschriftregeling» in de zevende regel van onder op bladzijde 2 en «In het kader van de onderhavige wet kan voorts ook een wettelijke regeling» in de vijftiende en zestiende regel van boven op bladzijde 3 door meer duidelijke formuleringen te vervangen.